

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/228/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713219457
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6713219457.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci žalobcu D. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. Č.. XXX/X, XXX XX V. H., občana SR, zastúpeného JUDr. Erikou Mochnackou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom T.G.Masaryka 14/A, 984 01 Lučenec, za vedľajšej účasti Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS so sídlom Petzwalova 12, 949 12 Nitra, IČO: 42 205 735 na strane žalobcu, proti žalovanému RAPID life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, o zrušenie rozhodcovských rozsudkov Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. 3C/3099/2012 z 19.1.2012 a sp.zn. 3C/3106/2012 z 19.1.2012, takto

r o z h o d o l :

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. 3C/3099/2012 zo dňa 19.01.2012.

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. 3C/3106/2012 zo dňa 19.01.2012.

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou podanou 13.11.2013 požiadal súd o zrušenie rozhodcovských rozsudkov Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. 3C/3099/2012 z 19.1.2012 a sp.zn. 3C/3106/2012 z 19.1.2012.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 9.12.2008 a 29.3.2009 uzatvoril ako poistník a zároveň poistený poistné zmluvy so žalovaným ako poistiteľom. V zmluvných vzťahoch vystupoval ako spotrebiteľ v súlade s ustanovením § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako poistiteľ mal v týchto zmluvných vzťahoch postavenie dodávateľa. Z hmotnoprávneho postavenia účastníkov poistnej zmluvy možno bez akýchkoľvek pochybností vyvodit' záver, že tieto sú podľa ustanovenia § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami.

Zo strany žalovaného bolo žalobcovi doručené zrušenie poistnej zmluvy č. 4493200003 zo dňa 16.2.2010 s ukončením zmluvného poistného vzťahu ku dňu 10.2.2010. Zo strany žalovaného bolo žalobcovi doručené oznámenie zo dňa 11.7.2009 o ukončení zmluvného vzťahu z poistnej zmluvy č. 4493490004 ku dňu 30.8.2009.

Rozhodcovským rozsudkom Arbitrážneho súdu Košice s.r.o. so sídlom Alžbetina 41, Košice zo dňa 19.1.2012 sp.zn. 3C/3099/2012 bola žalovanému uložená povinnosť, aby do piatich dní od doručenia tohto rozhodcovského rozsudku zaplatil žalobcovi peňažnú sumu vo výške 279,33 Eur a nahradil trovy rozhodcovského konania vo výške 276 Eur na účet žalobcu.

Rozhodcovským rozsudkom Arbitrážneho súdu Košice s.r.o. so sídlom Košice zo dňa 19.1.2012 sp.zn. 3C/3106/2012 bola žalovanému uložená povinnosť, aby do piatich dní od doručenia tohto rozhodcovského rozsudku zaplatil žalobcovi peňažnú sumu vo výške 51,45 Eur a nahradil mu trovy rozhodcovského konania vo výške 276 Eur na účet žalobcu.

Žalovaný žalobcu o existencii tejto pohľadávky dovtedy žiadnym spôsobom neinformoval. Súčasne s rozhodcovským rozsudkom boli žalobcovi doručené aj Návrhy na začatie konania zo dňa 2.1.2012 podané žalovaným dňa 4.1.2012 na Arbitrážny súd Košice a tiež Upovedomenia o začatí konania pred rozhodcovským súdom zo dňa 9.1.2012. Žalovaný uviedol, že právomoc rozhodcovského súdu zakladá rozhodcovská doložka uvedená v časti XV. všeobecných poisťných podmienok, v zmysle ktorých poisťovňa určila na prejednanie všetkých sporov rozhodcovský súd.

Žalobca poukázal na ustanovenie § 40 ods.1 písm. j) a § 41 ods.1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Žalobca napadnuté rozhodcovské rozsudky prevzal dňa 31.10.2013.

Žalobca namieta, že rozhodcovská doložka, ktorá tvorí súčasť poisťnej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká je neplatná, čím došlo k porušeniu jeho práv ako spotrebiteľa. Na základe tejto doložky došlo k vydaniu rozsudku rozhodcovského súdu, aj keď k tomu nemalo dôjsť, pretože rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá a právomoc rozhodcovského súdu nebola daná. Poukázal na ustanovenie § 53 ods.4 písm. r) a § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka. Platné dohodnutie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve je možné len individuálne (§ 53 ods.1 a odds.2 Občianskeho zákonníka). V tomto prípade tomu tak však nebolo.

Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn . 6Cdo/1/2012 zo dňa 21.3.2012, podľa ktorého rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Neprijateľnosť a tým aj neplatnosť rozhodcovskej doložky spočíva v tom, že nebola dojednaná individuálne a že spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neplatnosti rozhodcovskej doložky má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Žalobca preto žiadal vyššie uvedené rozsudky Arbitrážneho súdu Košice zrušiť.

Uznesením č.k. 11C/228/2013-53 zo dňa 30.1.2014 súd konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15Co/348/2014-71 zo dňa 28.7.2015 uznesenie Okresného súdu Zvolen zrušil s odôvodnením, že návrh na začatie konania má základ vo vzťahu medzi účastníkmi, ktorý bol spotrebiteľským vzťahom a preto sa na neho vzťahuje zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods.2 písm. za) Zákona o súdnych poplatkoch.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 28.9.2015 uviedol, že novelizáciou Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) v rámci zák. č. 335/2014 Z.z. bod 49 sa za § 243c vložil nový § 243d, v ktorom je uvedené:

„Exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.“ Uvedené ustanovenie je platné a účinné od 1.1.2015. Skutočnosť, že v dôsledku aplikácie § 243d Exekučného poriadku na uvedený rozhodcovský rozsudok prestáva tento rozsudok účastníkov zaväzovať, znamená, že uvedená novela Exekučného poriadku anuluje právoplatnosť tohto rozhodcovského rozsudku. Preto žiadala návrh navrhovateľa zamietnuť.

Dňa 1.10.2015 predložil žalovaný doplnenie vyjadrenia k žalobe. Vo vyjadrení uviedol, že žalobca tvrdí veľmi všeobecne, bez uvedenia rozhodujúcich skutočností, že rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej

zmluve je ako taká neprijateľnou podmienkou. Toto svoje tvrdenie nepodložil nijakým preukázaním, v čom rozhodcovská doložka spôsobila takú zmenu v právnom postavení spotrebiteľa, že by bolo možné konštatovať, že tu došlo v dôsledku jej uzavretia v rozpore s požiadavkou dobrej viery k takej úprave práv a povinností z nej vyplývajúcich, že by to znamenalo hrubý nepomer v neprospech spotrebiteľa. Žalobca len všeobecne tvrdí, že doložka odňala spotrebiteľovi právo obrátiť sa vo svojej veci na všeobecný súd, t.j. odňala mu právo konať pred súdom. Pri samotnom interpretovaní a následnom aplikovaní právnej normy obsiahnutej v § 53 ods.4 písm. r) Občianskeho zákonníka: „vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní“ je potrebné riešiť, prečo zákonodarca použil výraz „výlučne“ a neuspokojil sa s formuláciou „aby spory s dodávateľom riešil v rozhodcovskom konaní“. V tom prípade by každá rozhodcovská doložka v spotrebiteľských zmluvách bola ex lege neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Avšak samotný ods.4 písm. r) počítá s platnosťou dojednanej doložky a zameriava sa na možnú neprijateľnosť iba jednotlivých ustanovení v nej uvedených. Žalovaný ďalej poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 394/2012-13.

Žalovaný má za to, že rozhodcovská doložka uvedená v časti XV. bod 1 VPP bola vyjednaná individuálne, a to práve prostredníctvom graficky a právne od VPP oddelených Osobitných zmluvných dojednaní k poisťnej zmluve. Osobitné zmluvné dojednania (OZD) sú od Všeobecných poisťných podmienok (VPP), ktoré sú priestorovo i obsahovo uzavreté podpisom navrhovateľa, oddelené hrubým písmom typu Bold. OZD sú opatrené podpismi navrhovateľa a sprostredkovateľa poistenia, majú teda konštitutívny charakter - zakladajú právny vzťah medzi poisťníkom a poisťovateľom v zmysle ustanovení v OZD. Nepodpísaním Osobitných zmluvných dojednaní by zmluvný vzťah ďalej pokračoval a nemalo by to žiaden vplyv na jeho ďalšie tvrdenie ani charakter. Žalobca mal možnosť OZD nepodpísať bez toho, aby bol dotknutý ďalší vzťah medzi ním a žalovaným.

Právny zástupca žalobcu do spisu predložil poisťnú zmluvu č. 4493200003 zo dňa 9.12.2008, časť Všeobecných poisťných podmienok, a to časť XI. až XVII. s osobitnými zmluvnými dojednaniaми č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. 4493200003. Z týchto osobitných zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluvné strany sa v súlade s článkom 9 ods.1 prvá veta II. časti VPP dohodli, že poistenie zanikne aj tak, ak poisťné za ďalšie poisťné obdobie nebude uhradené do 2 mesiacov od jeho splatnosti; túto lehotu možno písomnou dohodou predĺžiť. Poistenie zanikne uplynutím tejto lehoty. To isté platí, ak bola zaplatená len časť. Podľa bodu 2. Osobitného zmluvného dojednaní poisťník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojim podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku.

Podľa časti XV. bod 1 VPP, poisťovňa a poisťník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov s výlukami a odchylnou právnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rozhodcovským poriadkom.

Podľa časti XV. bod 2 VPP, pokiaľ poisťovňa nepoverí osobitnú právnickú osobu zriadením alebo výberom špecializovaného stáleho rozhodcovského súdu, resp. nezriadi stály rozhodcovský súd, bude rozhodcovský súd vytvorený podľa potreby od prípadu k prípadu troma fyzickými osobami poverenými na výkon rozhodcu zo strany poisťovne. Svoj výslovný, bezvýhradný a neodvolateľný súhlas s týmto vyjadruje poisťník podpisom týchto všeobecných poisťných podmienok. Rozhodca musí byť plnoletý, spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu, musí mať skúsenosti na výkon funkcie rozhodcu a musí byť bezúhonný. Poisťovňa vydá štatút rozhodcovského súdu a jeho rokovací poriadok, ktorý zverejní na svojej internetovej stránke. Ak stály rozhodcovský súd zriadi osobitná právnická osoba, jeho štatút i rokovací poriadok vydá táto právnická osoba a zverejní ho postupom podľa § 12 ods.3 zákona č. 244/2002 Z.z. uverejnením v Obchodnom vestníku.

Podľa časti XV. bod 3 VPP, rozhodcovskému konaniu podliehajú všetky spory medzi poisťovňou a poisťníkom, poisteným, oprávnenou osobou alebo ich právnymi nástupcami.

Žalovaný oznámil žalobcovi prípisom zo dňa 16.2.2010, že došlo k zrušeniu poisťnej zmluvy č. 4493200003 z dôvodu neuhradenia následného poisťného za viac ako 2 mesiace po splatnosti. Poisťná zmluva bola zrušená dňom 10.2.2010.

Žalobca pripojil aj návrh žalovaného na začatie konania na Arbitrážnom súde Košice o zaplatenie 279,33 Eur s príslušenstvom. Návrh bol podaný 4.1.2012. Upovedomenie o začatí konania pred rozhodcovským súdom bolo vydané 9.1.2012.

Dňa 19.1.2012 bol vydaný rozhodcovský rozsudok sp.zn. 3C/3099/2012, ktorým rozhodca JUDr. Michal Škriab vo veci rozhodol tak, že žalovanému D. B., nar. XX.XX.XXXX bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi Rapid life životná poisťovňa, a.s. Košice 279,33 Eur a nahradiť mu trovy rozhodcovského konania vo výške 276 Eur. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe poisťnej zmluvy č. 4493200003.

Žalobca do spisu predložil aj poisťnú zmluvu č. 4493490004 zo dňa 29.3.2009, časť Všeobecných poisťných podmienok (ďalej len VPP). V XV. časti označenej Rozhodcovské konanie pod bodom 1, 2 a 3 sú uvedené rovnaké ustanovenia ako boli citované u predchádzajúcej poisťnej zmluve. Na konci VPP sú osobitné zmluvné dojednania č. 02/2008 k poisťnej zmluve č. 4493490004. V bode 3. je uvedené, poisťník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojim podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku.

Podľa prípisu žalovaného zo dňa 11.7.2009 k zániku poisťnej zmluvy č. 4493490004 došlo 30.8.2009.

Žalobca predložil do spisu aj návrh žalovaného na začatie konania na Arbitrážnom súde Košice, ktorým žiadal zaviazať žalovaného D. B., nar. XX.XX.XXXX na zaplatenie 51,45 Eur s príslušenstvom. Upovedomenie o začatí konania pred rozhodcovským súdom bolo vydané 9.1.2012.

Dňa 19.1.2012 bol vydaný Arbitrážnym súdom Košice (rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom) rozhodcovský rozsudok sp.zn. 3C/3106/2012. Týmto rozsudkom bol žalobca zviazaný zaplatiť žalovanému t.j. poisťovni Rapid life životná poisťovňa, a.s. Košice sumu 51,45 Eur a nahradiť mu trovy konania vo výške 276 Eur.

Arbitrážny súd Košice predložil dňa 9.11.2015 súdu fotokópie doručeníek ako dôkaz, že žalobca D. B. prevzal žalobu, oznámenie o začatí konania a rozhodcovský rozsudok 3C/3093/2012 a 3C/3106/2012 dňa 31.10.2013.

Zákonom č. 335/2014 Z.z. nedošlo len k novelizácii Exekučného poriadku, na ktorý sa odvolával žalovaný, ale došlo aj k doplneniu Občianskeho súdneho poriadku. Za § 372v sa vkladá § 372w, podľa ktorého spory o neplatnosť spotrebiteľskej a rozhodcovskej zmluvy a o zrušenie rozhodcovského rozsudku v spore spĺňajúcom podmienky podľa osobitného predpisu, o ktorých sa začalo konať na súde a ktoré sa do 1.1.2015 právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia súdy príslušné na konanie podľa doterajších predpisov.

Z vyššie uvedeného dôvodu jednoznačne vyplýva, že ani novelizácia Exekučného poriadku, konkrétne nové ustanovenie § 243d Exekučného poriadku nie je dôvodom na zamietnutie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá bola podaná 1.3.2013.

Podľa § 40 ods.1 písm. c) Zákona č. 244/2002 Z.z., účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 41 ods.1 uvedeného zákona, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi účastníkmi konania bola dňa 9.12.2008 uzavretá poisťná zmluva č. 4493200003 a dňa 29.3.2009 poisťná zmluva č. 4493490004. Vo všeobecných poisťných podmienkach v časti XV. je obsiahnuté dojednanie, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. V závere Všeobecných poisťných podmienok je ako osobitné zmluvné dojednanie pod č. 01/2007 resp. 02/2008 dojednaná rozhodcovská doložka, kde v bode 2., resp. v bode 3. sa uvádza, že poisťník a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojím podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Na základe tejto rozhodcovskej doložky vec prejedná rozhodcovský súd.

S prihladením na obsah poisťnej zmluvy je nesporné, že poisťná zmluva uzavretá účastníkmi konania je zmluvou spotrebiteľskou, lebo nebolo preukázané, že by žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Zásadnou právnou otázkou v prejednávanej veci je otázka, či rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol, je podmienkou individuálne dojednanou a či zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný tvrdil, že rozhodcovská doložka v danom prípade bola individuálne dojednaná, lebo žalobca podpísal aj osobitné zmluvné dojednanie č. 01/2007. Podľa názoru súdu nemožno za individuálne dojednanú zmluvnú podmienku považovať rozhodcovskú doložku, ktorá je pokračovaním predtlačenej formulára poisťných podmienok a odkazuje na ustanovenia o rozhodcovskom konaní, ktoré sú súčasťou VPP, konkrétne v časti XV. Už z bodu 1 časti XV. vyplýva, že poisťovňa a poisťník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Táto rozhodcovská doložka bola zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom VPP, ktoré sú súčasťou poisťnej zmluvy. Skutočnosť, že takto dohodnutá rozhodcovská doložka nie je individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou konštatovali už súdy vo viacerých rozhodnutiach (napríklad Najvyšší súd Slovenskej republiky sp.zn. 6CdO/1/2012, Krajský súd v Prešove sp.zn. 16Co/191/2013).

Z obsahu bodu 1. časti XV. VPP je zrejmé, že zmluvné strany si dohodli tzv. výhradnú rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej všetky spory majú byť prejednávané rozhodcovským súdom, teda žalobca nemá možnosť výberu, či v prípade sporu so žalovaným upredností súdne konanie alebo rozhodcovské konanie. Nie je možné konštatovať, že by žalobca mal dostatok informácií pre to, aby sa dobrovoľne rozhodol pre riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Z obsahu predložených zmlúv a VPP je zrejmé, že rozhodcovské doložky, na ktoré poukazuje žalovaný, sú dodávateľom vopred naformulovanou zmluvnou klauzulou a rovnako je zrejmé, že spotrebiteľ nemôže meniť formulárovú zmluvu, ani obsah

rozhodcovskej doložky. Keďže na základe rozhodcovskej doložky spotrebiteľ nemá na výber a je nútený podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu, podľa názoru súdu ide o neprijateľnú podmienku v zmysle ustanovenia § 53 ods.4 písm. r) Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ odporca v súvislosti s dojednaním rozhodcovskej doložky pripisuje dôležitosť a odkazuje na osobitný dokument, nazvaný „Záznam sprostredkovateľa poistenia o požiadavkách a potrebách klienta“, ktorého spísanie bolo podľa vyjadrenia odporcu vyžadované zákonom a ktoré by mal v tomto prípade potvrdzovať, že klient (spotrebiteľ) mal vedomosť o obsahu poistnej zmluvy a potvrdzovať možnosť uplatnenia eventuálnych výhrad klientom k obsahu poistnej zmluvy, že takéto výhrady (teda ani k rozhodcovskej doložke) z tohto dôkazu nevyplývajú, tak súd konštatuje, že z dokumentu spísaného sprostredkovateľom poistenia s klientom nemožno mať za preukázané, že sprostredkovateľ poistenia upozornil resp. poučil spotrebiteľa o možnosti výberu medzi štátnym a súkromným súdom, o pravidlách arbitráže, ako aj o dôsledkoch, ktoré zakladá dojednanie o rozhodcovskej doložke. Z tohto dokumentu, ktorého obsah je zameraný na dôkladnú analýzu potrieb a požiadaviek klienta súvisiacich s poistením a oboznámením sa s ponúknutými produktmi, nemožno mať za preukázané, že si spotrebiteľ výslovne vymienil riešenie prípadných sporov medzi účastníkmi formou rozhodcovského konania podľa osobitného zákona. Pokiaľ sa v tomto zázname spomína inštitút rozhodcovského konania, týka sa výlučne riešenia sporov vyplývajúcich zo sprostredkovania poistenia.

Právna zástupkyňa žalobcu a poverená zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uvádzali skutočnosti, ktoré boli uvedené aj v žalobe resp. vo vyjadrení k podanej žalobe.

Záverom treba konštatovať, že rozhodcovská doložka v bode XV. VPP zakotvuje rozhodcovské konanie ako výlučnú možnosť riešenia sporov. Nebola dojednaná individuálne. Bod 2. resp. bod 3. OZD sú síce podpísané obidvomi účastníkmi, ale rozhodcovská doložka ani tu nebola dohodnutá individuálne a zakotvuje rozhodcovské konanie ako výlučnú možnosť riešenia sporov, čo je neprijateľné a úplné znenie doložky nie je v bode 2. ani uvedené (je tu odkaz na XV. časť VPP). Preto potom nie je zrejmé aké konkrétne znenie rozhodcovskej doložky účastníci obojstranne podpísali resp. mali podpísať.

Podľa názoru súdu ustanovenie § 243d ods.1 Exekučného poriadku, účinné od 1.1.2015 nemá vplyv na konania začaté pred 1.1.2015 na návrh spotrebiteľa o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného v konaní (čo je aj daný prípad), ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Takéto konania je treba dokončiť meritórnym rozhodnutím súdu. Zamietnutie návrhu spotrebiteľa o zrušenie rozhodcovského rozsudku v takomto prípade, aký názor zastáva odporca, nie je náležité. Meritórne rozhodnutie v danom prípade nestráca svoj zmysel.

Dokazovaním bolo zistené, že žaloba bola podaná v rámci 30-dňovej lehoty od doručenia rozhodcovského rozsudku v zmysle ustanovenia § 41 ods.1 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov. Bolo preukázané, že obidva rozhodcovské rozsudky boli žalobcovi doručené 31.10.2013. Žaloba bola podaná 13.11.2013.

Na základe takto uskutočneného dokazovania súd podanej žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodne podľa § 151 ods.3 O.s.p. samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).